Μηναίον - ΤΗι ΚΕ' ΜΑΡΤΙΟΥ

Ο Εὐαγγελισμὸς τῆς Υπεραγίας Θεοτόκου

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

3 H χ o ς δ' .

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Έξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ.

ἤ· Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
Τοῦ Μηναίου - - -

Απολυτίκιον τῆς Έορτῆς. Ἡχος δ'.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον, καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος μυστηρίου ἡ φανέρωσις· ὁ Υίὸς τοῦ Θεοῦ, Υίὸς τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται. Διὸ καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτῷ τῆ Θεοτόκῳ βοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. (ἐκ γ')

Αναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἤτοι Κάθισμα 4. Μεθ΄ ὁ ἡ μικρὰ Συναπτή.

ΙΕΡΕΥΣ

Έτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνη τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Άντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῆ σῆ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχοάντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ότι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υίοῦ καὶ τοῦ Άγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ήχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ό μέγας Στοατηγός, τῶν ἀΰλων ταγμάτων, εἰς πόλιν Ναζαρέτ, ἐπιστὰς Βασιλέα, μηνύει σοι Ἄχραντε, τῶν αἰώνων καὶ Κύριον Χαῖρε, λέγων σοι, Εὐλογημένη Μαρία, ἀκατάληπτον, καὶ ἀνερμήνευτον θαῦμα, βροτῶν ἡ ἀνάκλησις.

Δόξα καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ό μέγας Στοατηγός, τῶν ἀΰλων ταγμάτων, εἰς πόλιν Ναζαρέτ, ἐπιστὰς Βασιλέα, μηνύει σοι Ἄχραντε, τῶν αἰώνων καὶ Κύριον Χαῖρε, λέγων σοι, Εὐλογημένη Μαρία, ἀκατάληπτον, καὶ ἀνερμήνευτον θαῦμα, βροτῶν ἡ ἀνάκλησις.

Αναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἤτοι Κάθισμα 5. Μεθ΄ ὁ ἡ μικρὰ Συναπτή.

ΙΕΡΕΥΣ

Έτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνη τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Άντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῆ σῆ χάριτι. (Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Άγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ότι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Άγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Β'.

Τοῦ Μηναίου -

*Ηχος γ'. Τὴν ώραιότητα.

Σήμερον ἄπασα κτίσις ἀγάλλεται, ὅτι τὸ χαῖρέ σοι φωνεῖ Ἀρχάγγελος, εὐλογημένη σὺ Σεμνή, καὶ Ἄχραντε πανάμωμε. Σήμερον τοῦ ὄφεως, ἀμαυροῦται τὸ φρύαγμα ἀρᾶς γὰρ διαλέλυται, τοῦ Προπάτορος σύνδεσμος. Διὸ καὶ κατὰ πάντα βοῶμέν σοι Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Δόξα καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Σήμερον ἄπασα κτίσις ἀγάλλεται, ὅτι τὸ χαῖρέ σοι φωνεῖ Ἀρχάγγελος, εὐλογημένη σὺ Σεμνή, καὶ Ἅχραντε πανάμωμε. Σήμερον τοῦ ὄφεως, ἀμαυροῦται τὸ φρύαγμα ἀρᾶς γὰρ διαλέλυται, τοῦ Προπάτορος σύνδεσμος. Διὸ καὶ κατὰ πάντα βοῶμέν σοι Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Ό Πολυέλεος.

Ψαλμὸς ΡΛΔ' (134).

Ψαλμὸς ΡΛΕ' (135).

Έκλογή

Ἐκλογὴ εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου

Τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως. Ἀλληλούϊα.

- Ό Θεός, τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ
 δὸς καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως. Ἀλληλούϊα. (71:1)
- 2. Κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνη καὶ τοὺς πτωχούς σου ἐν κρίσει. Ἀλληλούϊα. (71:2)
- 3. Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ σου καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην. Ἀλληλούϊα. (71:3)
- 4. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἀλληλούϊα. (95:2)
- 5. Κύριος δώσει ρῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῆ. Αλληλούϊα. (67:12)
- 6. Ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ. Ἀλληλούϊα. (67:13)
- 7. Ὠμοσε Κύριος τῷ Δαυῗδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν. Ἀλληλούϊα. (131:11)
- 8. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἀλληλούϊα. (131:11)
- 9. Καταβήσεται ώς ύετὸς ἐπὶ πόκον καὶ ώσεὶ σταγὼν ἡ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν. Ἀλληλούϊα. (71:6)
- Κύριε, κλῖνον οὐρανοὺς καὶ κατάβηθι. Ἀλληλούϊα. (143:5)
- 11. Καὶ ἔκλινεν οὐοανοὺς καὶ κατέβη. Ἀλληλούϊα. (17:10)
- 12. Ότι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. Αλληλούϊα. (131:13)

- 13. Ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ἅτος. Ἀλληλούϊα. (45:5)
- 14. Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀλληλούϊα. (47:9)
- 15. Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἥξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐ παρασιωπήσεται. Ἀλληλούϊα. (49:3)
- 16. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη καὶ πλῆθος εἰρήνης, ἕως οὖ ἀνταναιρεθῆ ἡ σελήνη. Ἀλληλούϊα. (71:7)
- 17. Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς. Ἀλληλούϊα. (71:11)
- 18. Πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ. Άλληλούϊα. (71:11)
- 19. Ότι ἐρρύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάστου καὶ πένητα, ῷ οὐχ ὑπῆρχε βοηθός. Ἀλληλούϊα. (71:12)
- 20. Ἐσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀλληλούϊα. (71:17)
- 21. Πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν. Ἀλληλούϊα. (71:17)
- 22. Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος, Άλληλούϊα. (71:18)
- 23. Καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀλληλούϊα. (71:19)
- 24. Καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ. Γένοιτο, γένοιτο. Ἀλληλούϊα. (71:19)

Δ όξα. Τοιαδικόν. Ήχος α' .

Τὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν, καὶ τὸν Υἱὸν δοξολογήσωμεν, καὶ τὸ Πανάγιον ὁμοῦ, πάντες Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν,

κράζοντες καὶ λέγοντες· Παναγία Τριάς, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. ^{*}Ηχος α' .

Τὴν Μητέρα σου προσάγει σοι, εἰς ἱκεσίαν ὁ λαός σου Χριστέ· ταῖς παρακλήσεσιν αὐτῆς, τοὺς οἰκτιρμούς σου δὸς ἡμῖν Ἁγαθέ, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΙΕΡΕΥΣ

Έτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνη τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Άντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῆ σῆ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχοάντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ότι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υίοῦ καὶ τοῦ Άγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Γ'.

Τοῦ Μηναίου - -

Ήχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Γαβοιὴλ ἐξ οὐοανοῦ, τὸ Χαῖοε κοάζει τῆ σεμνῆ, ὅτι συλλήψη ἐν γαστοί, τὸν ποοαιώνιον Θεόν, τὸν διὰ λόγου τὰ πέρατα συστησάμενον ὅθεν Μαριὰμ ἀπεφθέγγετο Ἄνανδρός εἰμι, καὶ πῶς τέξω Υίόν; ἄσπορον γονὴν τὶς ἑώρακε; καὶ ἑρμηνεύων ἔλεγεν

ό Άγγελος, τῆ Θεοτόκω καὶ Παρθένω Ἐλεύσεταί σοι Άγιον Πνεῦμα, καὶ δύναμις Ύψίστου ἐπισκιάσει σοι.

Δόξα.

Ήχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀπεστάλη Γαβοιήλ, ποὸς τὴν Παρθένον καὶ άγνήν, καὶ ἐμήνυσεν αὐτῆ, τὴν ἀνεκλάλητον χαράν, ὅτι ἀσπόρως συλλήψη καὶ οὐ φθαρήση· τέξη γὰρ Υίόν, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν, ὃς σώσει τὸν λαόν, ἐκ τῶν πταισμάτων αὐτῶν, καὶ μαρτυρεῖ ὁ πέμψας με εἰπεῖν σοι· Εὐλογημένη τὸ Χαῖρε, Παρθένος τίκτεις, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένεις Παρθένος.

Καὶ νῦν.

Άντίφωνον Α'. Ἡχος δ'.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήο μου. (δίς)

Οί μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. (δίς)

Δόξα.

Άγίω Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῆ τριαδικῆ Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Άγίω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ὁεῖθοα, ἀρδεύοντα, ἄπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Ποοκείμενον. Ψαλμός 95.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. (δίς)

Στίχ. ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ότι Άγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν Άγίοις ἐπαναπαύη, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατοὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Άγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ

Ἀμήν.

Ήχος β'.

Πᾶσα πνοἡ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (δίς) Αἰνεσάτω πνοή πᾶσα τὸν Κύριον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Καὶ ὑπέο τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Όρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ποόσχωμεν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΙΕΡΕΥΣ (ἀπὸ τῆς Ώραίας πύλης) α' 39-49, 56

Έν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀναστᾶσα Μαριὰμ ἐπορεύθη εἰς τὴν ὀρεινὴν μετὰ σπουδῆς εἰς πόλιν Ἰούδα, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ή Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησεν τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλία αὐτῆς. καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος άγίου ἡ Ἐλισάβετ καὶ ἀνεφώνησε φωνῆ μεγάλη καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί καὶ εὐλογημένος ό καρπὸς τῆς κοιλίας σου. καὶ πόθεν μοι τοῦτο ἵνα ἔλθη ἡ μήτης τοῦ Κυςίου μου πρὸς μέ; ἰδοὺ γὰρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὧτά μου, ἐσκίρτησεν τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῆ κοιλία μου. καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῆ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ Μεγαλύνει ή ψυχή μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου, ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αί γενεαί. ὅτι ἐποίησέ μοι μεγάλα ὁ δυνατός καὶ ἄγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἐμεινε δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῆ ώσεὶ μῆνας τρεῖς καὶ ύπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ απὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ότι τὴν

ανομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διὰ παντός. Σοὶ μόνω ήμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ίδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν άμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ γὰο ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κούφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ραντιεῖς με ὑσσώπω, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Άκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφοοσύνην άγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα. Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν άμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον έν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ το Πνεῦμά σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς όδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με έξ αίμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου άγαλλιάσεται ή γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ότι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα άν όλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετοιμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῆ εὐδοκία σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ίερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Τοῦ Μηναίου - - -

ΧΟΡΟΣ

Δόξα. Ήχος β'.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου ποεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου ποεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ίδιόμελον. Ήχος β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβοιὴλ τῆ Κεχαριτωμένη σήμερον Χαῖρε ἀνύμφευτε Κόρη καὶ ἀπειρόγαμε, μὴ καταπλαγῆς τῆ ξένη μου μορφῆ, μηδὲ δειλιάσης, Άρχάγγελός εἰμι, ὄφις ἐξηπάτησεν Εὔαν ποτέ, νῦν εὐαγγελίζομαί σοι τὴν χαράν, καὶ μενεῖς ἄφθορος, καὶ τέξη τὸν Κύριον ἄχραντε.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς. ύψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια: πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ήμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ῆς καὶ τὸν Εὐαγγελισμὸν έορτάζομεν δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ίκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Αποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν μεγάλων Ίεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χουσοστόμου, Ἀθανασίου, Κυρίλλου

καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Πατριαρχῶν Άλεξανδοίας Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος καὶ Νεκταρίου Πενταπόλεως τῶν θαυματουργῶν· τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Μηνᾶ τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν Ἱερομαρτύρων Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου, τῆς άγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας: τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μαοτύρων Θέκλας, Βαοβάρας, Άναστασίας, Αἰκατερίνης, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης, Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ήμῶν (τοῦ Άγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ίωακεὶμ καὶ Άννης, καὶ πάντων σου τῶν Άγίων. Ίκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύοιε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέει καὶ οἰκτιομοῖς καὶ φιλανθοωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υίοῦ, μεθ' οὖ εὐλογητὸς εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Άμήν.) Τοῦ Μηναίου - - -

ΧΟΡΟΣ

'Ωιδὴ α'. Κανὼν τῆς Έορτῆς. Ὁ Είρμός. Ἡχος δ'.

Άνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῆ Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν σύλληψιν. (δίς)

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Άιδέτω σοι Δέσποινα, κινῶν τὴν λύραν τοῦ Πνεύματος, Δαυΐδ ὁ Προπάτωρ σου Άκουσον θύγατερ, τὴν χαρμόσυνον, φωνὴν τὴν τοῦ Άγγέλου χαρὰν γὰρ μηνύει σοι, τὴν ἀνεκλάλητον.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Βοῶ σοι γηθόμενος κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ πρόσχες μοι, Θεοῦ καταγγέλλοντι, σύλληψιν ἄσπορον εὖρες χάριν γάρ, ἐνώπιον Κυρίου, ἣν εὖρεν οὐδέποτε, ἄλλη τις Πάναγνε.

Δόξα.

Γνωσθήτω μοι Άγγελε, τῶν σῶν ἡημάτων ἡ δύναμις, πῶς ἔσται ὃ εἴοηκας; λέγε σαφέστατα, πῶς συλλήψομαι, Παρθένος οὖσα Κόρη; πῶς δὲ καὶ γενήσομαι, Μήτηρ τοῦ Κτίστου μου;

Καὶ νῦν.

Δολίως με φθέγγεσθαι, διαλογίζη ώς ἔοικε· καὶ χαίοω θεώμενος, τὴν σὴν ἀσφάλειαν, θάοσει Δέσποινα· Θεοῦ γὰο βουλομένου, ὁαδίως περαίνεται, καὶ τὰ παράδοξα.

Ώιδὴ α΄. Καταβασία. Ἡχος δ΄.

Άνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληφωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐφεύξομαι, τῆ Βασιλίδι Μητφί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδοῶς πανηγυφίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν σύλληψιν.

Τοῦ Μηναίου - - -

'Ωιδὴ γ'. Κανὼν τῆς Έορτῆς. 'Ο Είρμός. 'Ήχος δ'.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον· κἂν τῆ σεπτῆ Συλλήψει σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον. (δίς)

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐξέλιπεν ἄρχων ἐξ Ἰούδα, ὁ χρόνος ἐφέστηκε λοιπόν, καθ' ὃν ἀναφανήσεται, ἡ τῶν ἐθνῶν ἐλπὶς ὁ Χριστός, σὰ δὲ πῶς τοῦτον τέξομαι, Παρθένος οὖσα, σαφήνισον.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ζητεῖς παρ' ἐμοῦ γνῶναι Παρθένε, τὸν τρόπον συλλήψεως τῆς σῆς, ἀλλ' οὖτος ἀνερμήνευτος· τὸ Πνεῦμα δὲ τὸ Ἅγιον, δημιουργῷ δυνάμει σοι, ἐπισκιάσαν ἐργάσεται.

Δόξα.

Ή ἐμὴ Ποομήτωο δεξαμένη, τὴν γνώμην τοῦ ὄφεως τουφῆς, τῆς θείας ἐξωστοάκισται διὸ πεο κἀγὼ δέδοικα, τὸν ἀσπασμὸν τὸν ξένον σου, εὐλαβουμένη τὸν ὅλισθον.

Καὶ νῦν.

Θεοῦ παραστάτης ἀπεστάλην, τὴν θείαν μηνύσων σοι βουλήν, τί με φοβῆ Πανάμωμε, τὸν μᾶλλόν σε φοβούμενον, τί εὐλαβῆ με Δέσποινα, τὸν σὲ σεπτῶς εὐλαβούμενον;

'Ωιδὴ γ'. Καταβασία. Ἡχος δ'.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον κἂν τῆ σεπτῆ Συλλήψει σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Έτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνη τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Άντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῆ σῆ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ότι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατοὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Άγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

 $(A\mu\eta\nu.)$

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ήχος πλ. δ΄. Αὐλῶν Ποιμενικῶν.

Ό Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἐπὶ γῆς νῦν κατῆλθεν, ὁ Ἄγγελος βοῶν, τῆ Παρθένω ἐπέστη· Χαῖρε Εὐλογημένη, ἡ τὴν σφραγῖδα μόνη φυλάξασα, ἐν μήτρα δεξαμένη, τὸν πρὸ αἰώνων Λόγον καὶ Κύριον, ἵνα ἐκ πλάνης σώση ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ Μηναίου - - -

'Ωιδὴ δ'. Κανὼν τῆς Έορτῆς. 'Ο Είρμός. 'Ήχος δ'.

Ό καθήμενος ἐν δόξη, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν νεφέλη κούφη, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῆ ἀκηράτω παλάμη καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας δόξα Χριστὲ τῆ δυνάμει σου. (δίς)

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ίεοάν τινα Παοθένον, τεξομένην ἀκήκοα, τοῦ Ποοφήτου πάλαι, τὸν Έμμανουὴλ ποοθεσπίσαντος, ἐπιποθῶ δὲ τοῦ γνῶναι, πῶς Θεότητος, τὴν ἀνάκοασιν, φύσις βοοτῶν ὑποστήσεται;

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κατεμήνυσεν ή βάτος, ἀκατάφλεκτος μείνασα, δεξαμένη φλόγα, Κεχαριτωμένη ἀνύμφευτε, τοῦ κατὰ σὲ Μυστηρίου τὸ ἀπόὀἑητον μετὰ τόκον γάρ, μενεῖς Άγνή, ἀειπάρθενος.

Δόξα.

Λαμπουνόμενος τῷ φέγγει, τοῦ Θεοῦ παντοκοάτορος, ἀληθείας κήρυξ, λέγε, Γαβριήλ, ἀληθέστατα, πῶς, ἀκηράτου μενούσης τῆς άγνείας μου; Λόγον τέξομαι, μετὰ σαρκὸς τὸν ἀσώματον.

Καὶ νῦν.

Μετὰ δέους σοι ὡς δοῦλος, τῆ Κυρία παρίσταμαι, μετὰ φόβου Κόρη, νῦν κατανοεῖν εὐλαβοῦμαί σε, ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον καταβήσεται, ἐπὶ σὲ Λόγος, ὁ τοῦ Πατρός ὡς ηὐδόκησε.

'Ωιδὴ δ'. Καταβασία. Ἡχος δ'.

Ό καθήμενος ἐν δόξη, ἐπὶ θοόνου Θεότητος, ἐν νεφέλη κούφη, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῆ ἀκηράτω παλάμη καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας δόξα Χριστὲ τῆ δυνάμει σου.

Τοῦ Μηναίου - - -

'Διδή ε'. Κανών τῆς Έορτῆς. 'Ο Είρμός. 'Ήχος δ'.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῆ θεία δόξη σου· σὺ γὰς ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρα, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υίόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα. (δίς) Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοεῖν σου οὐ δύναμαι, τῶν λόγων τὴν ἀκρίβειαν θαύματα γὰρ γέγονε πολλάκις, θεία δυνάμει τερατουργούμενα, σύμβολα καὶ τύποι νομικοί, τέτοκε Παρθένος δέ, ἀπειράνδρως οὐδέποτε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ξενίζη Πανάμωμε· καὶ ξένον γὰο τὸ θαῦμά σου· μόνη γὰο τὸν πάντων Βασιλέα, δέξη ἐν μήτοᾳ σαρκωθησόμενον, καὶ σὲ προτυποῦσι Προφητῶν, ἡήσεις καὶ αἰνίγματα, καὶ τοῦ Νόμου τὰ σύμβολα.

Δόξα.

Ό πᾶσιν ἀχώρητος, καὶ πᾶσιν ἀθεώρητος, πῶς οὖτος δυνήσεται Παρθένου, μήτραν οἰκῆσαι, ἣν αὐτὸς ἔπλασε; πῶς δὲ καὶ συλλήψομαι Θεόν, Λόγον τὸν συνάναρχον, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι;

Καὶ νῦν.

Ποὸς τὸν σὸν Ποοπάτορα, Δαυΐδ ἐπαγγειλάμενος, θήσειν ἐκ καρποῦ τοῦ τῆς κοιλίας, ἐπὶ τὸν θοόνον τῆς Βασιλείας αὐτοῦ, τὴν τοῦ Ἰακὼβ σε καλλονήν, μόνην ἐξελέξατο, λογικὸν ἐνδιαίτημα.

ωιδη ε. Καταβασία. Ήχος δ.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῆ θεία δόξη σου σὰ γὰο ἀπειοόγαμε Παοθένε, ἔσχες ἐν μήτοα, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχοονον Υίόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηοίαν βοαβεύοντα.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ωιδὴ ζ΄. Κανὼν τῆς Έορτῆς. Ὁ Είρμός. Ἡχος δ΄.

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ προφήτης Ἰωνᾶς, ἐν τῷ κήτει

δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ὁῦσαι, Ἰησοῦ βασιλεῦ τῶν δυνάμεων. (δίς)

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τημάτων σου, τὴν φωνὴν Γαβοιήλ, τὴν χαομόσυνον, δεξαμένη, εὐφοοσύνης ἐνθέου πεπλήρωμαι χαρὰν γὰο μηνύεις, καὶ χαρὰν καταγγέλλεις τὴν ἄληκτον.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σοὶ δέδοται, ή χαρὰ Θεομῆτορ ή ἔνθεος, σοὶ τὸ Χαῖρε, πᾶσα κτίσις κραυγάζει Θεόνυμφε· σὺ γὰρ μόνη Μήτηρ, τοῦ Υίοῦ τοῦ Θεοῦ προωρίσθης Άγνή.

Δόξα.

Τῆς Εὔας νῦν, δι ἐμοῦ καταργείσθω κατάκριμα, ἀποδότω, δι' ἐμοῦ τὸ ὀφείλημα σήμερον, δι' ἐμοῦ τὸ χρέος, τὸ ἀρχαῖον δοθήτω πληρέστατον.

Καὶ νῦν.

Υπέσχετο, ὁ Θεός, Ἀβοαὰμ τῷ ποοπάτοοι, εὐλογεῖσθαι, ἐν τῷ σπέοματι τούτου τὰ Ἐθνη Ἁγνή· διὰ σοῦ δὲ πέοας, ἡ ὑπόσχεσις δέχεται σήμεοον.

'Ωιδή ζ'. Καταβασία. 'Ήχος δ'.

Ἐβόησε, ποοτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τοιήμερον, ὁ ποοφήτης Ἰωνᾶς, ἐν τῷ κήτει δεόμενος Ἐκ φθορᾶς με ὁῦσαι, Ἰησοῦ βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Έτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνη τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Άντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῆ σῆ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Σὺ γὰο εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰοήνης καὶ σωτὴο τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατοὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

 $(A\mu\eta\nu.)$

Ψάλλεται τό Κοντάκιον· "Τῆ ὑπερμάχω...".
Ό Τερεὺς πρὸ τῆς εἰκόνος τῆς Θεοτόκου φέρων ἐπιτραχήλιον καὶ φελώνιον ἀπαγγέλλει τὸν Οἶκον· "Άγγελος πρωτοστάτης...".

ΧΟΡΟΣ

Κοντάκιον.

Ήχος πλ. δ΄. Αὐτόμελον.

Τῆ ὑπερμάχω στρατηγῷ τὰ νικητήρια, Ώς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, Ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε. Ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

ΙΕΡΕΥΣ

Ό Οἶκος.

Άγγελος πρωτοστάτης, οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῆ Θεοτόκω τὸ Χαῖρε καὶ σὺν τῆ ἀσωμάτω φωνῆ, σωματούμενόν σε θεωρῶν Κύριε, ἐξίστατο καὶ ἵστατο, κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα.

Χαῖοε, δι' ἦς ἡ χαοὰ ἐκλάμψει χαῖοε, δι' ἦς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει.

Χαῖφε, τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις· χαῖφε τῶν δακφύων τῆς Εὐας ἡ λύτφωσις. Χαῖφε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς· χαῖφε, βάθος δυσθεώφητον καὶ Άγγέλων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖφε, ὅτι ὑπάφχεις Βασιλέως καθέδφα· χαῖφε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε, ἀστὴρ ἐμφαίνων τὸν Ἡλιον· χαῖρε, γαστὴρ ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαῖφε, δι' ἦς νεουφγεῖται ἡ κτίσις χαῖφε, δι' ἧς βφεφουφγεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Συναξάοιον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῆ ΚΕ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Υπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Μηναίου - - -

'Ωιδή ζ'. Κανὼν τῆς Έορτῆς. 'Ο Είρμός. 'Ήχος δ'.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῆ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον. Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. (δίς)

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φῶς τὸ ἄϋλον, μηνύων ὕλη σώματος, ἑνωθησόμενον, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν, φαιδοὸν Εὐαγγέλιον, θεῖα κηούγματα, νῦν κοαυγάζεις μοι Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καοπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖφε δέσποινα, Παφθένε χαῖφε πάναγνε, χαῖφε δοχεῖον Θεοῦ, χαῖφε λυχνία φωτός, Άδὰμ ἡ ἀνάκλησις, Εὔας ἡ λύτρωσις, ἀλλὰ δέδοικα, θαμβηθεῖσα μὴ ἀπάτη με, ὄφος ἄγιον, πεφιφανές άγίασμα, καὶ νυμφών άθανασίας.

Δόξα.

Ψυχὴν ἥγνισε, καὶ σῶμα καθηγίασε, ναὸν εἰργάσατο, χωρητικὸν με Θεοῦ, σκηνήν Θεοκόσμητον, ἔμψυχον τέμενος, ή ἐπέλευσις, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, καὶ ζωῆς άγνὴν Μητέρα.

Καὶ νῦν.

Ώς πολύφωτον, λαμπάδα καὶ θεότευκτον, παστάδα βλέπω σε, νῦν ὡς χουσῆ Κιβωτός, τοῦ Νόμου τὸν πάροχον, δέχου Πανάμωμε, εὐδοκήσαντα, τὴν τῶν ανθρώπων δύσασθαι, διὰ σοῦ φθαρτὴν οὐσίαν.

'Ωιδή ζ'. Καταβασία. ή Ηχος δ'.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῆ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ανδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον. Υπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ω ιδή η'. Κανών τῆς Έορτῆς. Ό Είρμός. Ἡχος δ'.

Άκουε Κόρη Παρθένε άγνή, εἰπάτω δή ὁ Γαβριήλ, βουλήν Ύψίστου ἀρχαίαν άληθινήν, γενοῦ πρὸς ὑποδοχὴν ἑτοίμη Θεοῦ. Διὰ σοῦ γὰο ὁ ἀχώρητος, βροτοῖς συναναστρέφεται διὸ καὶ χαίρων βοῶ. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Έννοια πᾶσα ἡττᾶται βροτῶν, αντέφησεν ή Παρθένος. Ζητοῦσα ἄπερ μοι φθέγγη παράδοξα. Ήσθην σου τοῖς λόγοις, ώς Εὔαν πόροω πέμψης Θεοῦ, ἀλλ' ὅμως ἴδε βοᾶς: Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ίδε σοι τὸ ἄπορον λέλυται, φησὶ πρὸς ταῦτα ὁ Γαβοιήλ Καλῶς γὰο ἔφης τὸ ποᾶγμα δυστέκμαρτον. Λόγοις σῶν χειλέων πειθαρχοῦσα λοιπόν. Μὴ ἀμφίβαλλε ώς πλάσματι, ώς πράγματι δὲ πίστευε, ἐγὼ γὰο χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νόμος οὖτος θεόθεν βροτοῖς, ή ἄμεμπτος αὖθις φησί, Ξυνοῦ ἐξ ἔρωτος τόκον προέρχεσθαι. Οὐκ οἶδα συζύγου παντελῶς ἡδονήν. Πῶς οὖν λέγεις ὅτι τέξομαι; φοβοῦμαι μὴ ἀπάτη λαλῆς, ἀλλ' ὄμως ἴδε βοᾶς: Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Δόξα.

Ρήματα ἄπεο μοι φθέγγη Σεμνή, ό Άγγελος πάλιν βοᾶ. Συνήθους πέλει λοχείας ἀνθοώπων θνητῶν, τὸν ὄντως Θεὸν σοι ἐπαγγέλλομαι. Υπὲο λόγον τε καὶ ἔννοιαν, σαρκούμενον ώς οἶδεν ἐκ σοῦ· διὸ καὶ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Καὶ νῦν.

Φαίνη μοι άληθείας ὁήτωο, κατέθετο ή Παρθένος Χαρᾶς κοινῆς γὰρ ἐλήλυθας Άγγελος. Ψυχὴν οὖν ἐπεὶ καθήγνισμαι Πνεύματι. Ώς τὸ ὁῆμά σου γενέσθω μοι σκηνούτω ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, πρὸς ὃν βοῶ μετὰ σοῦ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ώιδὴ η΄. Καταβασία. Ἡχος δ΄.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

ἄκουε Κόρη Παρθένε άγνή, εἰπάτω δὴ ὁ Γαβριήλ, βουλὴν Ύψίστου ἀρχαίαν ἀληθινήν, γενοῦ πρὸς ὑποδοχὴν ἑτοίμη Θεοῦ. Διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος, βροτοῖς συναναστρέφεται· διὸ καὶ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Μηναίου - - -

'Ωιδὴ θ'. 'Ήχος δ'. 'Ο Είρμός.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Ώς ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ, ψαυέτω μηδαμῶς χεὶς ἀμυήτων, χείλη δὲ πιστῶν τῆ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως, φωνὴν τοῦ ἄγγέλου ἀναμέλποντα, ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω Χαῖςε Κεχαςιτωμένη, ὁ Κύςιος μετὰ σοῦ.

Τοοπάοια.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Υπὲο ἔννοιαν συλλαβοῦσα Θεόν, τῆς φύσεως θεσμοὺς ἔλαθες Κόρη. Σὺ γὰο ἐν τῷ τίκτειν τὰ μητέρων διέδοας. Ρευστὴ φύσις πεο καθεστηκυῖα ὅθεν ἐπαξίως ἀκούεις Χαῖοε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Πῶς πηγάζεις γάλα Παρθένε ἁγνὴ; Οὐ φέρει ἐξειπεῖν γλῶσσα βροτεία· Ξένον γὰρ φύσεως ἐπιδείκνυσαι πρᾶγμα. Νομίμου

γονῆς ὅρους ὑπερβαῖνον ὅθεν ἐπαξίως ἀκούεις Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Μυστικῶς ταῖς ἱεφοτεύκτοις Γφαφαῖς, Λαλεῖται περὶ σοῦ, Μῆτερ Ύψίστου. Κλίμακα γὰρ πάλαι Ἰακὼβ σε προτυποῦσαν Ἰδὼν ἔφη· Βάσις Θεοῦ αὕτη· ὅθεν ἐπαξίως ἀκούεις· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Δόξα.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Θαυμαστὸν τῷ Ἱεροφάντη Μωσεῖ· Ἡ βάτος καὶ τὸ πῦρ ἔδειξε τέρας. Ζητῶν δὲ τὸ πέρας εἰς διάβασιν χρόνου. Ἐν Κόρη άγνῆ, ἔφη, κατοπτεύσω· ἦ ὡς Θεοτόκῳ λεχθείη· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Καὶ νῦν.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Δανιήλ σε ὄφος καλεῖ νοητόν Γεννήτριαν Θεοῦ ὁ Ἡσαΐας· Βλέπει δὲ ὡς πόκον Γεδεών, ὁ Δαυΐδ δέ, Ἁγίασμα φάσκει, πύλην δὲ σε ἄλλος· ὁ δὲ Γαβριὴλ σοι κραυγάζει· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

ὑιδὴ θ'. Καταβασία. Ἡχος δ'.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Ώς ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ, ψαυέτω μηδαμῶς χεὶς ἀμυήτων, χείλη δὲ πιστῶν τῆ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως, φωνὴν τοῦ Ἁγγέλου ἀναμέλποντα, ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω Χαῖςε Κεχαςιτωμένη, ὁ Κύςιος μετὰ σοῦ.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Έτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνη τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Άντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῆ σῆ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ότι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰωνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Μηναίου - - -

ΧΟΡΟΣ

Έξαποστειλάρια.

*Ηχος β'. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Άγγελικῶν δυνάμεων, Στοατηγὸς ἀπεστάλη, ἐκ Θεοῦ Παντοκοάτοοος, ποὸς Άγνὴν καὶ Παρθένον, εὐαγγελίσασθαι ξένον, καὶ ἀπόὀὁητον θαῦμα, ὅτι Θεὸς ὡς ἄνθοωπος, ἐξ αὐτῆς βρεφουργεῖται, ἄνευ σπορᾶς, ἀναπλάττων βρότειον ἄπαν γένος Λαοὶ εὐαγγελίζεσθε, τὴν ἀνάπλασιν κόσμου.

Έτερον.

*Ηχος β'. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Χαῖφε κατάφας λύτφωσις, τοῦ Ἀδὰμ Θεοτόκε, χαῖφε σεμνὴ Μητφόθεε, χαῖφε ἔμψυχε βάτε, χαῖφε λαμπάς, χαῖφε θφόνε, χαῖφε κλῖμαξ καὶ πύλη, χαῖφε τὸ θεῖον ὄχημα, χαῖφε κούφη νεφέλη, χαῖφε ναέ, χαῖφε στάμνε πάγχουσε, χαῖφε ὄφος, χαῖφε σκηνὴ καὶ τφάπεζα, χαῖφε Εὔας ἡ λύσις.

Οἱ Αἶνοι. Ἡχος α'.

Πᾶσα πνοἡ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου.

Ότι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἐστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦς, χάλαζα, χιών, κούσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ή ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

"Υμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Άσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφοανθήτω Ἰσοαὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ οἱ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χοοῷ, ἐν τυμπάνφ καὶ ψαλτηρίφ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ότι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξη καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αί ύψωσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάουγγι αὐτῶν, καὶ ὁομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κοῖμα ἔγγραπτον δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς όσίοις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς άγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ήχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τῶν οὐρανίων άψίδων, ὁ Γαβριὴλ καταπτάς, εἰς Ναζαρὲτ ἐπέστη, πρὸς Παρθένον Μαρίαν, βοῶν αὐτῆ τὸ Χαῖρε συλλήψη Υἱόν, τοῦ Ἀδὰμ ἀρχαιότερον, τὸν ποιητὴν τῶν ἁπάντων καὶ λυτρωτήν, τῶν βοώντων σοι τὸ Χαῖρε Άγνή.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τῶν οὐρανίων άψίδων, ὁ Γαβριὴλ καταπτάς, εἰς Ναζαρὲτ ἐπέστη, πρὸς Παρθένον Μαρίαν, βοῶν αὐτῆ τὸ Χαῖρε· συλλήψη Υἱόν, τοῦ Ἀδὰμ ἀρχαιότερον, τὸν

ποιητήν τῶν ἁπάντων καὶ λυτρωτήν, τῶν βοώντων σοι τὸ Χαῖρε Άγνή.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ό Γαβοιήλ τῆ Παρθένω, τὸ Εὐαγγέλιον, ἐξ οὐρανοῦ κομίσας, ἀνεβόα τὸ Χαῖρε· συλλήψη ἐν γαστρί σου τὸν σοὶ χωρητόν, καὶ τῷ κόσμω ἀχώρητον, καὶ κυοφόρος ὀφθήση τοῦ ἐκ Πατρός, πρὸ ἑωσφόρου ἀνατείλαντος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ό συναΐδιος Λόγος, τοῦ προανάρχου Πατρός, μὴ χωρισθεὶς τῶν ἄνω, νῦν ἐπέστη τοῖς κάτω, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν οἶκτον λαβών, τοῦ καθ' ἡμᾶς ὀλισθήματος, καὶ τοῦ Ἀδὰμ τὴν πτωχείαν ἀναλαβών, ἐμορφώθη τὸ ἀλλότριον.

Δόξα καὶ νῦν.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ήχος β'.

Το ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, ἀνακαλύπτεται σήμερον, καὶ ὁ Υίὸς τοῦ Θεοῦ, Υίὸς ἀνθρώπου γίνεται, ἵνα τοῦ χείρονος μεταλαβών, μεταδῷ μοι τοῦ βελτίονος. Ἐψεύσθη πάλαι Ἀδάμ, καὶ Θεὸς ἐπιθυμήσας οὐ γέγονεν, ἄνθρωπος γίνεται Θεός, ἵνα Θεὸν τὸν Ἀδὰμ ἀπεργάσηται. Εὐφραινέσθω ἡ κτίσις, χορευέτω, ἡ φύσις, ὅτι Ἀρχάγγελος Παρθένω, μετὰ δέους παρίσταται, καὶ τὸ Χαῖρε κομίζει, τῆς λύπης ἀντίθετον. Ὁ διὰ σπλάγχνα ἐλέους ἐνανθρωπήσας, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ή Μεγάλη Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, ποοσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υίὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Ποόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾳ τοῦ Πατοός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ότι σὺ εἶ μόνος Άγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' έκάστην ήμέραν εὐλογήσω σε καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύοιε, ἐν τῆ ἡμέοᾳ ταύτη, ἀναμαοτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύοιε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύοιε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύοιε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾳ καὶ γενεᾳ. Ἐγὼ εἶπα· Κύοιε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαοτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον. Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὰ εἶ ὁ Θεός μου.

Ότι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Άγιος ὁ Θεός, Άγιος Ἰσχυρός, Άγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Άγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Άγιος ὁ Θεός, Άγιος Ἰσχυφός, Άγιος Άθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Άπολυτίκιον.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ήχος δ'.

Σήμε ον τῆς σωτηρίας ήμῶν τὸ κεφάλαιον, καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος μυστηρίου ή φανέρωσις ὁ Υίὸς τοῦ Θεοῦ, Υίὸς τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται. Διὸ καὶ ήμεῖς σὺν αὐτῷ τῆ Θεοτόκῳ βοήσωμεν Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ελεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Έτι δεόμεθα ύπὲς τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Έτι δεόμεθα ύπὲο τοῦ (ἀρχιερατικοῦ βαθμοῦ) ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Έτι δεόμεθα ύπὲς τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Έτι δεόμεθα ύπὲς ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῆ (πόλει, κώμη), ταύτη, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Έτι δεόμεθα ὑπέο τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲο πάντων τῶν ποοαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Έτι δεόμεθα ύπὲς τῶν καςποφοςούντων καὶ καλλιεςγούντων ἐν τῷ άγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲς τοῦ πεςιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παςὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ότι ἐλεήμων καὶ φιλάνθοωπος Θεὸς ὑπάοχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατοὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

 $(A\mu\eta\nu.)$

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Άντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῆ σῆ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Άγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαοτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παοὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τὸν ὑπόλοιπον χοόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνη καὶ μετανοία ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Χοιστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τῆς Παναγίας ἀχοάντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ότι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Άγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Άμήν.)

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυοίῳ κλίνομεν. (Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ (χαμηλοφώνως)

Κύριε, Άγιε, ό ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφόρῳ σου ὅμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου Ἅγιε Ἁγίων ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀόρατον ἐξ άγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς καὶ εἴτι ἡμάρτομεν ἑκουσίως ἡ ἀκουσίως, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς συγχώρησον,

δωρούμενος ήμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθά σου.

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Άγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

 $(A\mu\eta\nu.)$

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία.

(Εὐλόγησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ό ὢν εὐλογητός, Χοιστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. (Ἀμήν.)

Στεφεώσαι, Κύφιος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀφθοδόξων Χφιστιανῶν, σὺν τῆ ἁγία αὐτοῦ Ἐκκλησία καὶ τῆ πόλει ταύτη εἰς αἰῶνας αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ') Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Ό δι' ήμᾶς τοὺς ἀνθοώπους καὶ διὰ τὴν ήμετέραν σωτηρίαν ἐκ Πνεύματος άγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου σαρκωθῆναι καταδεξάμενος, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ήμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, ῆς καὶ τὸν Εὐαγγελισμὸν ἑορτάζομεν δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ,

ποοστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν άγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν άγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

(Ἀμήν.)